

Ahoj

Č. 22

STŘEDNÍ ŠKOLA PROPAGAČNÍ TVORBY A POLYGRAFIE VELKÉ POŘÍČÍ

Projekt Centra odborné přípravy polygrafických oborů

Jsme v období, kdy dotační úřady přijímají žádosti o dotace z fondů Evropské unie. Naším cílem je získat prostředky na vznik Centra odborné přípravy polygrafických oborů. Tento projekt připravujeme již třetím rokem a je pokračováním našeho úsilí z minulých dotačních výzev, kdy jsme získali finance na moderní tiskové technologie. Často slyšíme otázku: Co je to ta polygrafie? Wikipedie odpovídá: Polygrafie je výrobní obor, který zpracovává a tiskem rozmnožuje textové a obrazové předlohy. Zahrnuje tyto základní výrobní fáze: předtiskovou přípravu (pre press), tisk (press) a dokončovací zpracování (post press). A my dodáváme, že obor potiskem papíru a ostatních pevných materiálů zdaleka **nekončí**. Jeho dalším pokračováním je elektronické publikování na internetu.

A jak je na tom v současné době polygrafický průmysl? Situace v tomto odvětví je příznivá. Tisková produkce se zvyšuje, reklamní tisk a obaly dokonce zažívají zlaté časy. Dokladem je i zájem tiskáren o naše absolventy. Když se podíváte na server pracovních příležitostí práce.cz, tak zjistíte, že firmy nutně potřebují 150 tiskařů a 140 grafiků! Má-li však být náš průmysl konkurenceschopný, musí mít dobře připravený „dorost“. A to je práce středních škol. Právě proto bychom rádi vybudovali moderní stavebně technické zázemí a dílny s nejnovější výrobní technologií. Žáci tak budou pracovat v nových prostorách s kvalitním sociálním prostředím a s moderními digitálními technologiemi. Pro uvedený projekt máme podporu Svazu polygrafických podnikatelů, sociálních partnerů i zřizovatele.

Mgr. Rudolf Volhejn, ředitel školy

Ohlédnutí za loňským školním rokem

Výstava studentských prací v Galerii U Mistra s palmou

Dne 11. dubna byla zahájena v náhodské Galerii U Mistra s palmou výstava výtvarných děl studentů naší školy. Výstavu zahájil ředitel školy Mgr. Rudolf Volhejn zhodnocením úspěchů uplynulého školního roku. Během vernisáže vystoupily studentky **prvního** ročníku, Adéla Ševčíková doprovázela na klávesy zpěv Veroniky Klikarové. **Díky** této každoroční výstavě se může široká kulturní veřejnost seznámit s celoročními výsledky práce oboru Grafický design.

MgA. Vendula Henclová

Výstava studentských prací v Hronově

Na přelomu května a června se uskutečnila ve foyeru Čapkova sálu v Hronově tradiční výstava toho nejlepšího, co studenti naší školy vytvořili v hodinách odborných předmětů. Celé architektonické výstavní pojetí připravili v rámci své výuky žáci třetího ročníku oboru Grafický **design**. Návštěvníci zde mohli vidět kresby figur i zátiší, akrylové malby na plátnech, hravé objekty prostorové tvorby nebo grafické návrhy nejrůznějších tiskovin. K návštěvě výstavy vybízel rozměrný poutač umístěný před divadlem, který znázorňoval ve 3D podobě slovo **NE**. Tento velice zajímavý a mnohovýznamový objekt včetně celého konceptu propagačních materiálů vymyslela a navrhla studentka současného čtvrtého ročníku Michaela Švarcová.

Mgr. Livia Součková

Naši studenti zabodovali na mnoha frontách

Již tradičně se studenti naší školy přihlásili do soutěže dovedností mladých grafiků, kterou pod záštitou **MŠMT** zorganizovala Polygrafická škola Olomouc. Tentokrát se utkaly týmy z Čech, Moravy, Slovenska i Finska. První úkol byl „domácí“ a týkal se propagačních materiálů pro firmu Farmak. Studentky 3. ročníku oboru Reprodukční grafik **Patricie Volná** a Michaela Chalupníková zpracovaly výsekové desky, propagační plakát a dva letáky. Odborná porota složená z předních odborníků Olomouckého kraje tento úkol ohodnotila 2. místem. Další soutěžní klání pokračovala již v Olomouci, kam namísto **Patricie** odjela soutěžit **Jana Havlíčková**. Následující soutěžní disciplínou bylo zhotovení banneru pro chemickou školu. I tento úkol splnily dívky výborně a jen tři body je dělily od prvního místa! Celkově se pořičský dívčí trojlístek umístil v mimořádně tvrdé konkurenci na krásném druhém místě.

600

V dubnu se poříčský školní tým zúčastnil kadeřnické soutěže *Brněnské ucadlo 2016*. A přivezl nádherné 4. místo i pocit zasloužené pýchy! Na této soutěži byly zastoupeny především školy z velkých měst, jako je Praha, Brno, Ostrava či České Budějovice. Přesto i v tak silné konkurenci dokázaly naše kadeřnice svým umem porotu zaujmout a přivést krásná ocenění. Školu výborně reprezentovala žákyně 3. ročníku Lenka Kaněrová, letošní vítězka školní kadeřnické soutěže.

Pavla Bernardová, Iva Kocandová a Bc. Simona Sedláčková

Výstava výtvarné tvorby studentky naší školy

Ve dnech 13. července až 12. srpna se v Galerii 102, která se nachází v Knihovně městyse Velké Poříčí, uskutečnila moje první samostatná výstava s názvem Výběr z tvorby. Výstava byla zahájena vernisáží s hudebním doprovodem. Objevily se zde mé kresby, malby a grafika, které vznikly za poslední tři roky v průběhu studia maturitního oboru Grafický design. **Motivy** byly různé, od realistických maleb zvířat, živé i neživé přírody, portrétů, přes symbolistické a surrealistické ztvárnění myšlenek, až po studijní kresby a pro mě poměrně nedávno objevenou techniku dry brush.

Veronika Bednářová, 1. TGZ

Adaptační pobyty prvních ročníků

Třída 1.AT

Tiskaři a aranžérky ze třídy 1. AT se ve dnech 6. až 7. října zúčastnili adaptačního pobytu v Janovicích u Trutnova. Nezaklekl se deštivého počasí ani nízkých teplot a vyrazili do skalního města. O to více jim potom přišel vhod horký čaj a teplo v ubytovně. V průběhu kurzu prošli žáci celou řadou aktivit, které jim pomohly utužit nově vznikající kolektiv.

Ing. Eva Špeldová

Třída 1.K

Adaptační pobyt prvního ročníku oboru Kadeřník proběhl ve dnech 20. a 21. září. Na většinu předmětů je tato třída spojena s třídou 2. K, proto byl program připraven pro oba kolektivy a konal se v prostorách školy. První den se žáci sešli v kulturním sále domova mládeže, kde pod vedením školního metodika prevence Mgr. Radky Lokvencové velmi dobře spolupracovali při hrách zaměřených

na budování vzájemných vztahů a třídního kolektivu. Druhý den byl připraven program pro obě třídy 1. K a 2. K. Jeho smyslem bylo vytvoření atmosféry spolupráce i ve spojených hodinách. Poslání kurzu tak bylo v daných podmínkách naplněno.

Ing. Marie Jirmanová

Třída 1.PD

Ve dnech 3. až 4. října proběhl v Jiráskově chatě na Dobrošově adaptační pobyt 1. ročníku studijního oboru Propagační design pod vedením třídní učitelky a školního metodika prevence Mgr. Radky Lokvencové. Vzhledem k nepřízní počasí většina aktivit probíhala v klubovně, přesto se však našla hodinka, kdy na chvíli vykouklo slunce a žáci mohli navštívit rozhlednu, podívat se do dalekého kraje i projít se podzimní přírodou v okolí chaty. K dobré náladě přispívalo i příjemné prostředí chaty a výborné stravování. Žáci absolvovali velké množství různých her a zábavných i poučných aktivit. Pobyt napomohl ke vzájemnému poznání a vytvoření přátelských vztahů mezi žáky ve třídě.

Mgr. Renata Lelková

Třída 1.TG

Ve dnech 7. až 8. září proběhl adaptační pobyt grafiků a tiskařů z maturitní třídy 1. TG. Počasí se velmi vydařilo, a tak jsme si mohli naplno užít výhled z místa pobytu, Jiráskovy chaty na Dobrošově, do dalekého okolí. Kromě činností typických pro adaptační pobyt (komunitní kruh, sociální hry, společné zábavné hry apod.), jsme stihli i poučnou prohlídku pevnosti Dobrošov. Náš pobyt se velice vydařil a svůj účel určitě splnil. Těšíme se na další společné akce!

Ing. Ilona Černická

Vzděláváme se v našich oborech

Školení – prodlužování vlasů

Do budoucna velmi přínosné a inspirující školení absolvovali žáci 3. ročníku oboru **Kadeřník** dne 13. září v Hradci Králové. V kadeřnickém salonu Perfekt, jehož majitelkou je absolventka naší střední školy Jana Baladrán Matěnová, si naši mladí kadeřníci vyzkoušeli nejnovější technologii prodlužování vlasů firmy **Great Lengths**. Součástí školení byla i prohlídka kadeřnictví a skladu s velkým množstvím vlasů určených k prodlužování. Školení bylo pro naše žáky unikátní příležitostí z **toho** důvodu, že majitelka a výhradní zástupkyně Great Lengths pro Českou republiku žádné jiné školy tuto možnost neposkytuje. Tato zkušenost přinesla žákům nové pracovní příležitosti, které jsou velmi důležité pro budoucnost našich absolventů.

Bc. Zuzana Nováková

Přednáška a zahájení spolupráce s kadeřnictvím 100 CZK

Dne 10. října do naší školy zavítala manažerka firmy **100 CZK** Lucie Fišerová, která žákům představila systém, fungování a možnosti spolupráce našich mladých kadeřníků s touto firmou. Přednáška se protáhla na dvě hodiny, ve kterých se žáci dozvěděli veškeré informace o možnosti zaměstnání u této nové a velice dobře se rozvíjející firmy. U firmy **100 CZK** již několik našich žáků využívá možnosti absolvování odborného výcviku. Zároveň od listopadu další budoucí kadeřníci z naší školy zahájí spolupráci s firmou v rámci soutěže StudentStyle. Jedná se o originální druh soutěže založený na klasické obsluze zákazníka v kadeřnické provozovně. **Soutěž** se soustředí na běžnou kadeřnickou praxi, která je na denním programu každého kadeřníka. Kadeřnictví **100 CZK** bude našim žákům v rámci této soutěže poskytovat ubytování a dopravu na jednotlivá pracoviště kdekoli v České republice. Cílem spolupráce školy s touto firmou je hlavně zajištění pracovního uplatnění našich žáků, které v kadeřnickém oboru není zcela jednoduché, především díky počátečním nákladům jako je nájemné, náklady na materiál i platby sociálního a zdravotního pojištění. Firma **100 CZK** od svých zaměstnanců tyto poplatky nevyžaduje, a dává tak možnost vytvořit si stabilní klientelu za zajímavé finanční ohodnocení. Dále je kadeřníkům poskytnuta možnost osobního rozvoje na vyšší pozice, jako je například vedoucí provozovny či divizionální manažer.

Ahoj

Bc. Zuzana Nováková

Bienále Brno 2016

Ve středu 12. října navštívili naši studenti Mezinárodní přehlídku grafického designu Bienále Brno 2016. Exkurze se zúčastnili žáci oboru Grafický design a Reprodukční grafik pro média. Zájem ze strany žáků o tuto výstavu byl **opravdu** veliký. Jedná se totiž o významnou přehlídku, na které divák získá přehled o aktuálních trendech v oboru. Bienále se koná ve třech budovách Moravské galerie v Brně, v Místodržitelském paláci na Moravském náměstí, v budově Uměleckoprůmyslového muzea a v sousedním Pražákově paláci v Husově ulici. **Studenti** si se zájmem prošli všechny **expozice** a prohlédli si dílčí výstavy. V prostorách Místodržitelského paláce si prohlédli výstavu studentských prací nominovaných na Národní cenu za studentský design 2016 v kategorii vizuální komunikace. Před budovou zhlédli osmimetrovou bronzovou jezdeckou sochu markraběte Jošta Lucemburského. V budově Uměleckoprůmyslového muzea se studenti seznámili s hlavní částí bienále – soutěžní mezinárodní přehlídkou a oceněnými pracemi. **Nejzajímavější** byla výstava plakátů souborného díla významného českého grafického designéra a pedagoga Zdeňka Zieglera, která představila zejména jeho rozsáhlou tvorbu v oblasti filmového plakátu od začátku 60. do konce 80. let minulého století. **Výstava** v Pražákově paláci s názvem Které zrcadlo chceš olizovat? představila směsici vypůjčených a nových (pro tuto výstavu speciálně vyrobených) prací z oblasti grafického designu. Některé exponáty nasměrovaly diváky na zcela nový úhel pohledu na vystavené artefakty. Návštěvou Mezinárodní přehlídky grafického designu Bienále Brno 2016 získali studenti ucelený přehled o současných trendech a směrech v oblasti grafického designu.

Mgr. Dagmar Prokopová

Designblok 2016

Co??

Studenti 3. a 4. ročníku oboru Grafický design navštívili dne 31. října v Praze naši největší designovou výstavu s mezinárodní účastí. Na tomto již **18.** ročníku veletrhu prezentujícího především produkty užitého umění se v roli vystavujících představilo **197** současných návrhářů, **70** významných firem z **20** zemí světa pracujících v oboru a k vidění bylo mnoho přitažlivých doprovodných programů. Téma letošní výstavy ve znamení sportu, interakce a pohybu bylo všudypřítomné a při procházení jednotlivých výstavních areálů žáky zaujaly nejen výstavní produkty, ale také zajímavé instalace

expozic. Vystavovatelé **soutěžili** o prestižní ceny za nejlepší projekty, přičemž ocenění byla rozdána dokonce v jedenácti kategoriích a absolutním vítězem Designbloku se stal **Maxim** Velčovský. Právě tento český designér a tvůrce oslovoval návštěvníky svými **gigantickými** Slunečnicemi z plastových kbelíků, které se vznášely nad střední halou Průmyslového paláce, ale také další tvorbou prezentovanou v holešovickém showroomu nebo v **Art House** Lapidáriu. Studenti si celý den příjemně užili a zajisté načerpali mnoho inspiračních podnětů.

Zahraniční exkurze

Mgr. Livia Součková

Exkurze do Krakova a Osvětimi

Dne 21. října v brzkých ranních hodinách vyrazilo 40 žáků ze tříd 3. TG, 3. PD, 2. G a 1. PD na dlouho plánovanou exkurzi do Krakova a Osvětimi. Do královského a bývalého hlavního města Polska Krakova jsme dorazili kolem půl desáté ráno, vše šlo dle plánu, až na déšť, který nám trochu kazil náladu. Vystoupili jsme pod známým **Wawelem** a začali prohlídkou katedrály, která je korunovačním a pohřebním místem většiny polských monarchů. Obdivovali jsme architekturu a hltali vyprávění paní průvodkyně. Pak jsme se vydali po Královské cestě směrem do centra **města** a dorazili jsme na náměstí, kde nás čekal krásný pohled na kostely a hlavní nákupní centrum s různými stánky s upomínkovými předměty, venkovní kavárny i kočáry s koňmi. Pak nám už nezbylo než nasednout do autobusu a pospíchat na prohlídku **největšího** vyhlazovacího koncentračního tábora 2. světové války. V Osvětimi jsme se rozdělili na dvě skupiny a se svými průvodkyněmi se vydali do části zvané Auschwitz. Déšť neustával a atmosféra byla o to ponuřejší. V rámci odborného výkladu jsme se dozvěděli spoustu informací o tomto nechvalně proslulém místě. Spousta tragických a smutných příběhů nás postupně pohlcovala a hrůzné činy proti lidskosti, které se tu udály, nenechaly nikoho klidným. **Během** prohlídky jsme se potkávali se skupinami lidí z celého světa, vždyť každoročně tudy projdou více než dva miliony návštěvníků. Prohlídku jsme zakončili u spalovacích pecí, kde na každého dolehne smutek. Po této části exkurze jsme odjeli do Birkenau, kde vězni nebydleli, ale přežívali a postupně umírali v opravdu hrozných a nepředstavitelných **podmínkách**. Po návštěvě Osvětimi porozumíte tomu, proč je potřebné uchovat toto děsivé místo pro příští generace. Se smutkem v duši jsme odjžděli zpět domů a byli jsme rádi, že už je to jen strašlivá historie.

Mgr. Radka Lokvencová

Nenechte si ujít!

500
-260

Už jste se byli podívat ve Škobchůdku?

Stejně jako v loňském školním roce je i letos v provozu školní obchod Škobchůdek, jehož sortiment tvoří dárky a drobné dekorace vyrobené žáky 1. ročníku oboru Aranžér. **Budovci** aranžéri se v rámci odborné a praktické výuky učí pracovat s různými materiály, např. s papírem, dřevem, **drátem**, textilem či s přírodninami. Proto v obchůdku najdete drátěné ozdoby a stromečky, také různé věnce, polštářky, levandulové pytlíčky, dřevěné věšáčky a mnoho dalšího. Prodej zajišťují sami žáci, kteří se tak učí **komunikaci** se zákazníky a propagaci své práce. To vše se jim bude v dalším profesním životě jistě hodit. **Mini**prodejnu najdete hned u vstupu do areálu naší školy a na první pohled každého zaujme její výkladní skříň. Otevřeno je každou středu a čtvrtek od 8 hodin do **13.30** hodin. Zveme tedy všechny zájemce o ručně vyrobené dárky a ozdobné předměty k návštěvě našeho Škobchůdku!

Ing. Eva Vávrová a Mgr. Ivana Čížková

Co je nového v domově mládeže

Stejně jako v loňském školním roce jsme zahájili pravidelné sportovní aktivity. Zdravého pohybu, nejen v rámci rodiny, bohužel výrazně ubývá. Naše tělocvična a posilovna sice nepatří mezi největší, nicméně pro vybití přebytečné energie jsou plně dostačující. Sport a učení k sobě totiž odjakživa patří. **Studenti** se mohou odreagovat od školních povinností, a ještě protáhnout svá těla. Kromě kondičního cvičení ve fitku prohání naši studenti nejraději **balon** při volejbalu a florbalu. A teď z jiného soudku. Všichni nepochybně rádi jíme. Pokud nás honí mlsná, anebo máme od **maminky** či babičky netradiční recept, pak hurá na pečení či vaření do kuchyňky v domově mládeže. Muffiny, štrúdl, koláč s čokoládou, švestkový koláč s drobenkou, pudink... Mňam. A to zdaleka není vše, co zde zvládneme a co nám chutná. Jestliže bylo **sladkého** už dost, měníme repertoár a vaříme polévky, nebo se vrháme na pečení řízků. Veselo je obvykle u celého kuchařského procesu – při plánování u kávy, rozdělování nákupů potravin, přípravě i při samotném kuchtění.

Marcel Stratílek, vedoucí DM

Hurá Věho!

Strípky z literární tvorby našich žáků

To se může stát jenom mně!

Každý z vás někdy zažil nějaký ten svůj špatný den, ale to, co se mi nedávno stalo, to se mohlo stát jen mně. Vypadalo to na normální den, bylo pondělí a já jsem jako každý středoškolák vstal z postele, vyčistil si zuby, nasnídal se a byl připraven vyrazit do školy. Šel jsem na nádraží ve Dvoře Králové nad Labem, koupil jsem si jízdenku a čekal na vlak. Hlas z nádražního rozhlasu se začal rozléhat a oznámil nám, že náš spoj má hodinu zpoždění. Každý dojíždějící **student** má povinnost si v této situaci vyžádat zpožděnou. Zašel jsem do pokladny, ale paní za pultem mě nechápala a nevěděla, co po ní chce. Tak jsem to nechal být a řekl jsem, že si ji vyžádám ve vlaku. Když vlak konečně přijel, tak jsem do něj nastoupil a hledal jsem průvodčího, ale jako by se po něm slehla **zem**. Měl nastoupit až v Jaroměři, kde jsem přestupoval. Když přišel, tak mi s lítostí oznámil, že mi zpožděnou dát nemůže, protože je z jiného spoje. Dojel jsem tedy do školy a vešel do učebny. Záhy jsem však zjistil, že v ní nikdo není. Nevěděl jsem, co se děje, a kde je moje třída. Po pár **minutách** pátrání jsem zjistil, že je lichý týden, a já měl věci na sudý. Tak jsem se paní učitelce omluvil a posadil se. Škola utekla jako **vsoda**, jen jsem si vyslechl pár připomínek ohledně pomůcek na vyučování. Když jsem šel na oběd a hledal penězku s čipovou kartou, zjistil jsem, že není k nalezení. Začal jsem mírně panikařit. Hledal jsem v batohu, ve školní skřínce, dokonce jsem se i ptal učitelů, jestli se nenašla, ale všude jsem slyšel stejnou odpověď: „Bohužel ne.“ Když jsem si myslel, že dnešek už horší být nemůže, stalo se něco, co jsem nečekal. Když jsem jel konečně domů, tak jsem ve vlaku **usnul**. Probudil mě až průvodčí, že jsme na konečné zastávce v Trutnově a že mám vystoupit. Vystoupil jsem a podíval jsem se na hodinky. Bylo půl deváté večer a já jsem hledal spoje domů. Další vlak mi jel až v šest hodin ráno, takže mi nezbylo nic jiného, než zavolat rodičům, ať si pro mě přijedou. Dostal jsem vynadáno a sebrali mi počítač. To se může stát jenom mně!

Lukáš Hubený, 1. PD

Tohle se může stát jenom mně

Probudím se, na tvářích mě šimrají sluneční paprsky. Je ráno. Začíná krásný podzimní den. Převaluji se v posteli, nechce se mně vstávat. Vtom něco bouchne do okna. Lekla jsem se. Pomalu jdu k oknu. Otevřu ho, rozhlížím se, ale nikde nikdo. Najednou si všimnu, že se pod okny něco hýbe. Vždyť je to malinký **ptáček**! Rychle si obleču bundu a běžím pro košík. Doběhnu pod okno. Ptáček tam stále leží. Je to sýkora. Opatrně ji беру do rukou. Má krásné, hladké peří, jako ze sametu. **Položím** ji do košíku. Jdu domů. Sýkora vyděšeně pípá. Určitě má hlad. Tak jí nasypu slunečnicová semínka. Začala s chutí zobat. Ale co s ní bude dál? Půjdu se kouknout na půdu. Chvilí se přehrabuji ve všelijakém harampádí. Konečně! Našla jsem to, co jsem hledala. Klec. Vrátním se do kuchyně a chci přendat sýkoru z košíku do klece, ale je pryč. Hledám ji pod **stolem**, pod lavicí, za skříní. Až po půlhodině hledání najdu vyděšeného ptáčka v obýváku na zemi. Zavřu ji do klece. Tady bude v bezpečí. Dovnitř dám ještě hrst slunečnicových

semínek a mističku s vodou. Za chvíli se uklidnila. Snaží se poletovat. Nemohu si ji nechat. Sýkora je divoké zvíře, patří do přírody. Po dvou dnech jsem sýkoru pustila na svobodu. Od té doby k nám chodí v zimě na krmítko.

Iva Pichová, 1. PD

Čas, čas, čas

Čas je velmi pomalý pro ty,
kteří čekají.
Velmi rychlý pro ty,
co umírají.
Velmi dlouhý pro ty,
kteří se trápí.
Velmi krátký pro ty,
co si život užívají.
Život utíká,
čas běží,
lidé čekají,
hodiny tikají...

Tik Tak

Neradi opouštíme staré a milované,
občas není bohužel cesty jiné.
Čas nám rozhodne, koho potkáme
a koho milovat budeme.

Markéta Hurtová, 3. AT

Čas, čas, čas

Ještě pár slov. Už to skoro mám. Proč vždy vše nechávám na poslední chvíli? Možná proto, že už jsem si zvykl na ten časový pres a bez něho to není ono. Spíše však proto, že jsem líný jako veš. „Však mám ještě čas,“ říkám si vždy před tím, než něco odkládám na později. Co můžeš udělat dnes, odlož na zítřek, získáš dva dny volna. Ach, ta prokrastinace. Je skoro devět hodin. Za oknem už se dlouhou dobu rozlévá černočerná tma. Sedím u stolu. Místnost prosvětluje nažloutlé světlo lampičky. Všude kolem leží učebnice a sešity. Chaos. Už jsem si připravil učení na zítra. Nakupené na sobě se valí napravo ode mě a čeká, až se do něho konečně pustím. Musím se naučit na zítřejší test z matematiky a vypočítat několik rovnic, které jsme dostali za úkol. Pod sešitem z **matematiky** leží červený sešit z českého jazyka. Měl bych si pročíst jednotlivé autory a díla, které jsme probrali v prváku. Od Eposu o Gilgamešovi po Chelčického. Čtenářský deník, proběhne mi hlavou. Zítra musím zajít do knihovny a vypůjčit si knihy. **21:13**. Tak se do toho dáme. Beru do ruky tužku a počítám první příklad. Do uší mi hraje **hubba** ze sluchátek. Po poslední rovnici si kontroluji výsledky s učebnicí a zjišťuji, že mám jeden příklad špatně. Než přijdu na to, kde jsem udělal chybu, uteče dobrých pět minut. **21:24**. Chvilí brouzdám po internetu. Píše mi můj bývalý spolubydlic z intru, že prý udělal bakaláře. Jestli bych mohl na víkend přijet. **21:48**. Tak jo. Naučím se ty proklaté **rovnice** na zítra. Po půlhodině to vzdávám a vrhám se na češtinu. Honza píše: „Přijď až v neděli, v sobotu musím ještě za Evčou.“ **22:21**. Zavírají se mi oči. Rychle se brodím přes starověk a antiku. Středověk nechávám na zítra. Balím si vše do batohu. Honem do sprchy a vyčistit zuby. Konečně v posteli.

Budík nastavuji na 5:00. Zamykám mobil a na displeji ještě chvíli svítí velkými bílými číslicemi 23:20. Ráno vstávám do tmy, ještě předtím, než zazvoní budík. Jako obvykle. Vlak mi jede v 5:58. Budík přenastavuji na 5:20 s tím, že si ještě chvilku naspím. Zvedám se v 5:30. Rychle si dělám svačinu. Než se vykopu ze dveří, je 5:50. Stíhám to na poslední chvíli. Ve vlaku mi dochází, že jsem na něco zapomněl. Čestina. Už zase. Literární práce. Čas, čas, čas!

Daniel Chalupník, 2. G

Čas, čas, čas!

Čas. Není vidět, ale lidstvo sužuje už od pradávna. Čas je jako tichý nepřítel. Když potřebujeme, aby o fous zpomalil, schválně běží na před. Jak rychle vlastně plyne čas? Vteřina, minuta, hodina, den, rok, století - pro čas tak krátké úseky! Proč je tedy měříme? Proč všichni někam spěcháme? Proč pronásledujeme štěstí, když sedí vedle nás, a my jej jen nevidíme? Proč jsme na čase tak závislí? Proč máme tolik otázek a žádné odpovědi? Čas **plyne** a my ho nezastavíme. Mnoho lidí se o to za celý lidský věk pokoušelo. Zastavit čas, vrátit pár chviliek. Čas každého člověka několikrát denně překvapí svými cestami a cestičkami, oklikami, ironií a zákonem schválnosti. Všechno je jedna velká hra, jedna velká náhoda a my ji téměř neovlivníme. Myslím si, že i paní Náhoda by měla mít čestné místo v partě s Časem a Štěstím. Všichni hrajeme hazardní hru, hru se svým **životem**. A až moc záleží na tom, kolik vsadíme. Čas. Proč jej lidé tak milují a zároveň tak nenávidí? Proč, když potřebujeme malinkatou chvilku na nadechnutí, pan Čas s námi **nemá** slitování? Proč se tak žene kupředu? Čas. Proč jej lidé tak milují a zároveň tak nenávidí? Proč někdo má času nazbyt a někomu tak moc schází? To jsou jen samá proč, ale budou někdy i protože? Myslím si, že ne.

Romana Richterová, 2. G

Čas, čas, čas!

20:23

„Co můžeš udělat dnes, neodkládej na zítřek.“ Proč má většina lidí na ruce hodinky? Proč se neustále díváme na čas? Každý den máme na svém kontě 24 hodin času, které musíme nějak využít, ale jen zlomek lidí dokáže svůj čas využít efektivně a smysluplně. Čas nás tlačí každý den. **Bohužel** lidé mají spoustu povinností, a proto si třeba nemohou dopřát tolik spánku a poté svůj čas nemohou využít tak efektivně, jelikož jsou unavení. Spousta z nás neumí se svým časem naložit. Někdo celý den profláká, a přitom říká, kolik má povinností, někdo zase celý **den** pracuje, že se ani nezastaví, a někdo si prostě sedne k počítači a hodí všechny starosti za hlavu. Já osobně mám moc ráda, když si sestavím denní plán, mám potom radost, že jsem ten den využila smysluplně a nepohltil mě **počítač**. Vždycky mě hrozně bavilo kreslit, malovat a číst si, ale problém byl udělat si čas. Ono se to lehce řekne, ale škola či práce nás nemine. Chceme mít i volný čas pro sebe, pro přátele, rodinu nebo třeba seberealizaci. Co je vlastně čas? **Proč**ho tolik posloucháme? Sice nám možná přijde, že čas nás pouze terorizuje a utíká rychleji, když to není vůbec potřeba, ale vlastně to může být i velký pomocník, abychom právě bezmyšlenkovitě nezabíjeli čas a využili ho. Čas chybí každému, ale máme ho všichni stejně. A na to, co chceme, si čas najdeme, většinou

jde pouze o srovnání priorit. Nikdo nevíme, kolik času máme, a proto bychom si měli umět čas užívat. Bylo by krásné, kdybychom mohli čas kdykoliv zastavit, zpomalit, zrychlit, **vrátit** nebo se podívat do budoucnosti. Ale bohužel tohle s časem neumíme, takže nám asi nezbyvá nic jiného, než se naučit svůj čas organizovat.

Barbora Jiříčková, 1. PD

Chci být člověkem, který se mi nehnuší

Máme tendenci někoho za něco odsuzovat. Nelíbí se nám, jak se chová, co dělá, jaké má jednání. Nesmíme však zapomínat, že nikdo nemůže být bezchybný. Žádný z nás není bez hříchu. Odsoudíme nějakého jedince za to, co udělal, a přitom si nemůžeme být na sto procent jisti, že tu stejnou nebo podobnou chybu někdy v budoucnu neuděláme. Když se tak stane, **hnusíme** se sami sobě. Tehdy se sami sebe ptáme, proč se to stalo. Dá se tomu předějit? Co je pro mě ten nejhorší hřích? Lež je veliké zlo. Kdo jen lže, tomu se nedá věřit. Je to propast. Můžete ztratit ty nejdůležitější lidi svého života, rodinu, přátele. Lhaním přijdete i o čisté svědomí a o svou čest. Lež má krátké nohy. Pravdu nelze utopit, vždy vypluje na povrch. Snažím se nelhat. Přeji si, aby **lidé** kolem mě říkali pravdu, hlavně pokud jde o mé nejbližší a kamarády. Pamatuju si na druhý stupeň základní školy. Máma mi kupovala obědy v jídelně. Nechodila jsem na ně. Doma jsem však tvrdila pravý opak. Dnes si říkám, proč jsem tak hloupě lhala. Jaká další věc mi vadí? Nesnáším patolízaly. Takoví lidé za vámi jdou jako věrné ocásky a vychvalují člověka až do nebes. Říkají, že jste výjimeční, dokonalí a skvělí. Jenže při první příležitosti vám vrazí kudlu do zad. Jestli se vás někdo drží jako klíště a lepí se vám na paty jako moucha na mucholapku, je to špatné **znamení**. Takové jedince je nejlepší držet si daleko od těla. Važme si skutečných přátel, kteří dokáží vytknout naše chyby. Co mi dále vadí? Namyšlení lidé, kteří si myslí, že jsou nejlepší na světě. Nos nosí nahore a vykračují si jako pávi. Ostatní mají za nuly. Vyvyšují se nad ně. Mají příliš vysoké sebevědomí a neuvědomují si, že i oni jsou smrtelní lidé se svými chybami. Každý člověk má přece své nedokonalosti a je správné si je přiznat. Lidé spíše ocení člověka, který má zdravé sebevědomí a přizná si, že mu něco nejde. Chci být **člověkem**, který se mi nehnuší. Přeju si být čestná a pravdomluvná. Nechci být vlezlá a patolízalská. Mít pokoru je pro mě také velmi důležité. Věřím, že každý chce být člověkem, za kterého se nebude stydět.

Marie Brátová, 4. PD

Jsem závislák?

Jsem. Proč si to nepřiznat, že? Každý z nás je na něčem závislý. U někoho jsou to přátelé či láska, u jiných zase domácí mazlíčci nebo čokoláda. U mě je to fotografování. Jen taková menší vsuvka. Nemám rád, když někdo fotografuje mě. Fotografování mám rád z té druhé strany. Tím myslím, že já stojím za objektivem a můžu vystihnout přírodu, lidi, **smích**, lásku a štěstí. Jak už jsem zmiňoval, tak ano, jsem závislý na tom, abych vše vyfotil. Dokážu si vyfotit opravdu všechno. Na jednu stranu je dobré se po čase podívat, co jsme v danou dobu dělali, a jak dobře jsme se měli. Samozřejmě **vzpomínky** nám

z paměti nikdo nevymaže, ať už ty dobré, nebo ty špatné. A o čem jsem tu teď vlastně **psal**? Člověk je závislý, protože má něco rád. Proto se nebraňte tomu, co máte rádi, a dělejte to, co vás baví. A na konec jen to, že čokoláda také není zas tak špatná. No, nemám pravdu?

Vojtěch Borsík, 3. PD

Literární test

1. Co patří do literárních **druhů**?

- a) povídka
- b) drama
- c) balada

2. Co znamená **humanismus**?

- a) lidskost
- b) znovuzrození

3. Kdo napsal dílo **Romeo a Julie**?

- a) Tirso de Molina?
- b) Lope de Vega
- c) William Shakespeare

4. Které dílo napsal Josef Kajetán **Tyl**?

- a) Strakonický dudák
- b) Máj
- c) Babička

5. Od kdy do kdy trvala 1. **světová válka**?

- a) 1912 - 1916
- b) 1914 - 1918
- c) 1915 - 1919

6. Kdo byli **vuchovci**?

- a) skupina autorů, kteří vystoupili roku 1868 almanachem
- b) skupina autorů, kteří publikovali v časopisu

7. Které dílo napsal **Charles Dickens**?

- a) Nana
- b) Princezna na hrášku
- c) Oliver Twist

8. Co znamená **oxymoron**?

- a) epická báseň s pochmurným dějem a tragickým vyústěním
- b) básnický protiklad, paradox

9. Který francouzský avantgardní básník psal **Kaligramy**?

- a) Filippo Tommaso Marinetti
- b) Guillaume Apollinaire
- c) Tristan Tzara

10. Kdo napsal dílo **Velký Gatsby**?

- a) Francis Scott Fitzgerald
- b) Antoine de Saint-Exupéry
- c) John Steinbeck

Eliška Martincová, 3. PD

Správné odpovědi: 1.b, 2.a, 3.c, 4.a, 5.b, 6.a, 7.c, 8.b, 9.b, 10.a

Sport a já

O tomto tématu bych mohl hovořit celý den. Co sport a Češi? Samozřejmě, na olympiádách naši sportovci nějaké medaile vyhrávají, ale já bych se chtěl zaměřit na sport u nás zřejmě nejsledovanější, na hokej. I obyčejný **fanda** si snad nemůže nevšimnout, že v posledních

letech pomalu ustupujeme ze slávy. Poslední titul mistrů světa slavila reprezentace v roce 2010 a poslední medailový úspěch - bronzový - o dva roky déle. Přitom na přelomu tisíciletí byli čeští hokejisté nejlepší na světě. Nečekaně, byť zaslouženě **vyhráli** olympijské hry v Naganu v roce 1998 a hned nato tři tituly mistrů světa v letech 1999, 2000 a 2001. Od té doby nikdo mistrovství světa třikrát v řadě nevyhrál. Kanada po takzvaném zlatém hatricku sahala v roce 2005, ale ve finále podlehla právě Česku. To samé Rusko o pět let později. Nyní světovému **hokeji** opět kralují hráči ze země javorového listu a my bychom potřebovali vychovat další „zlatou generaci“, která by ukázala světu, že i z malé země v srdci Evropy mohou pocházet ti nejlepší hokejisté na světě. Nezbyvá tedy než doufat, že naše státní vlajka bude opět jednou viset ze všech nejvýše. A tak, jak se teď vzpomíná na Nagano, se bude vzpomínat na úspěchy ze současnosti nebo z blízké budoucnosti.

Radan Marel, 4. TG

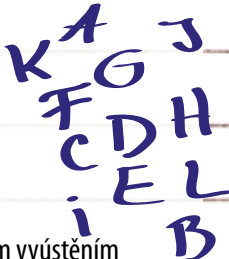
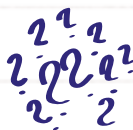
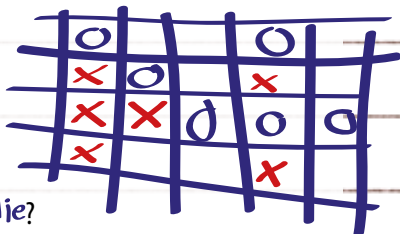
Kolik jazyků znáš...

Kolik jazyků znáš, tolikrát jsi člověkem. Toto rčení je pravdivé. Četl jsem, že v každém jazyce, který ovládáte, jste pokaždé jiná osobnost. Zatím si to sám nedokážu představit, protože ovládám jenom svůj mateřský **jazyk**, ale na dalším už pracuji. Když se nad tím zamyslím, tak to asi nebude tak, že v jednom jazyce jste žebrák a v druhém úspěšný podnikatel, ale tak, že v každém jazyce vás lidé vnímají jinak. Podle mě je důležité umět alespoň dva jazyky, jeden svůj rodný a druhý nějaký globální, protože pak na vás v **cizině** promluví, a místo upovídaného **mladíka** je rázem němý, který místo odpovědi akorát hučí jako zářivky u nás ve třídě. Myslím si, že se úplně stačí naučit anglicky, protože pak máte brány světa otevřené. Jenže jak se naučit anglický jazyk v česky mluvící zemi, to je otázka. Naučíte se teorii a základy, avšak v **praxi**, když odcestujete do ciziny, zjistíte, že každý kontinent mluví jiným přízvukem a jinak rychle, a tak vám velmi rychle dojde, že se anglicky budete muset učit znovu. Dobré na tom je, že toho hodně naposloucháte, také okoukáte z různých reklam a tabulí. Proto každému, kdo chce dobře zvládat mluvu, doporučuji, aby nějaký čas strávil v cizině. **Nejen** že se naučíte novému jazyku, ale také poznáte spoustu lidí z jiných kultur, zemí a jejich zvyky. Samozřejmě u toho uvidíte kus světa. Navíc v dnešní době už není problém vycestovat a naučit se jazykům. Ne nadarmo se proto říká: „Kolik jazyků umíš, tolikrát jsi člověkem.“

Julián Grimm, 4. TG

Malý předmaturnitní fejeton

Ráno přicházím do školy jako obvykle. Jakmile ale vyběhnu schody, zamrazí mě. Vidím něco, na co tak ráda zapomínám. Studenti maturitního ročníku sedící na chodbě. Všichni jsou krásně nastrojeni, upravení, a přesto je na nich něco děsivého. Čekají, až přijde jejich čas a oni konečně složí tu slavnou zkoušku dospělosti. Možná. A co mě na tom tak děsí? Nejspíš to bude představa, že mě už dělí jen rok od toho, kdy tam budu takhle sedět já a moje třída. Ale jak je to možné, když mě ještě nedávno vedli **rodice** za ručičku do první třídy? Musím přiznat, že občas doufám, že je to celé jen zlý sen. Že se probudím

$\sin 45^\circ =$

a zjistím, že mi zbývají ještě alespoň dva roky, než dojde řada i na mě. Na druhou stranu už to samozřejmě chci mít za sebou. Jenže to bohužel není sen. **Realita** je taková, že se musím smířit s tím, že prostě asi budu muset začít konečně něco dělat. No, smířit se s tím ještě neznamená, s tím opravdu začít, že. Dobrá, o prázdninách si přečtu nějaké ty knížky a od začátku nového školního roku se opravdu začnu učit. Udělám si ve všem pořádek, vyplním nějaké testy na internetu, zpracuji maturitní otázky. Ale teď ještě **ne**. Přece je pořád ještě čas, říkám si každý den. Ale teď, když je tam vidím sedět, myslím, že mě to trochu popohnalo. Už přemýšlím, jak se odpoledne budu učit, a co musím **všechno** udělat. Ovšem další den na chodbě už nikdo neseď. Maturity skončily. Najednou, když už mě nic neleká, říkám si: Vždyť vlastně rok je ještě docela dlouhá doba, tak nač se stresovat. Vždyť je ještě čas!

Tereza Plašilová, 4. 1G

Moje předsevzetí do maturitního ročníku

Od malička mi všichni vštěpovali do hlavy, že vzdělání je důležité. Učení mě bavilo a do školy jsem chodila ráda. Když přišel druhý stupeň, strhlo se **peklo**. Přísnější učitelé a větší tlak. Začala jsem se stresovat, abych na něco nezapomněla, abych stíhala všechny domácí úkoly a včas je odevzdala. S blízcími se přijímacími zkouškami se nátlak stupňoval, až mi z toho šla hlava kolem. A pak najednou puf a byl klid. Do prázdnin byla už jen chvilka a poté **nový** začátek. Zřejmě mi z toho ta hlava upadla. Nebo jsem byla tak naivní? Myslela jsem si, že bude všechno lepší. Prvák a druhák celkem pohoda, ale teď už to na mě všechno padá jako lavina. Stres se opět stupňuje. Chápu, že se nás **učitelé** snaží naučit co nejvíce ze svých moudrostí, ale máme i povinnosti doma a s těmi úkoly, kterých stále přibývá, už nevím, kam dřív skočit. Jsem snad zajíc nebo klokan? Nedávno jsem si slíbila, že celé prázdniny věnuji přípravě na **maturitu**. Ó Bože, co mě to napadlo? Už teď vím, jak málo na to bude času. Pomáhat rodičům, prarodičům a k tomu ještě **brigáda**. A všichni okolo tak rádi radí. Ale oni se učit nemusí! Plné pusy chytrých řečí, ale sami by na tom byli úplně stejně jako já. Uvidíme, jak daleko to dotáhnu. Snad alespoň trochu o prázdninách splním své nedávné předsevzetí. I když jsem se asi zbláznila. Podle učitelů nás ten největší **bláznec** teprve čeká. Opravdu to může být ještě horší? Už teď jsem z toho jelen a jen čekám, kdy mi naroste parožní.

1995

Petra Šimonová, 4. TG

Maturito, ty mi dáváš zabrat!

Už jen rok. To zvládnou. Zvládnou to tolik lidí, že musím také. Když si vzpomenu na 1. ročník, jak jsme se smáli maturantům. Při pomýšlení, že za rok budu **terčem** posměchu já, mi je do breku. Můj přístup k učení? Do zítřka času dost! Dnes se už učit nebudu. Ráno si říkám, že až přijedu domů, tak se budu jen učit! No to určitě! Jakmile dorazím domů, tak zjišťuji, že mám hlad. Po obědě se samozřejmě musím svalit na **gauč** a odpočívat po náročném sezení ve škole. Když už se odhodlám, že se jdu učit, tak v televizi spatřím nějaký naprosto nezajímavý pořad, ale i tak je mnohem zajímavější než sešit z technologie. Takže to logicky odložím na další den. Moc dobře vím, že se

úkol 21/5

to musí změnit. Ironií je, že čím víc učení máme, tím víc se odmítám učit. Chápu, že mi to k maturitě nepomůže. Moje **mamka** říká: „Téro, ty na to za rok doplatíš!“ Prosimtě! Ve svých 18 letech si připadám jako mistr světa, co ví vše nejlíp, takže mi nikdo nebude nic nakazovat. Spíše se trápím, že nad tím stále přemýšlím. Vždy to nějak dopadne! **Hvězdy** září v září! Přece se z toho nebudu vinit, když za to můžu vinit maturitu!

Tereza Špetlová, 4. TG

Vánoční příběh z dětství

Dnes ráno jsem zaspal. Maminka mě budí a já se, ač nerad, musím převléknout a jít do školky. Přišel jsem ve chvíli, kdy si paní učitelka povídala s dětmi o vánočních tradicích a o **Ježíškovi**. Na svačtinu si ke mně přisedl můj starší kamarád, kterému bylo sice 7 let (a doteď nevím, proč už nechodil do školy), ale považoval jsem ho za moudrého chlapce. Řekl mi, že jeho starší bratr říkal, že Ježíšek tento rok nepřiletí, protože se ztratil v lese. Zarazil jsem se. Tekly mi slzy. Na Ježíška jsem se opravdu **těšil**. Pak mi oznámil, že už se dohodl s ostatními kluky a že ho půjdou hledat. Samozřejmě jsem se k nim musel přidat. A tak jsem se s partou tří chlapců vydal do lesa, ačkoli jsem se tam bál chodit. Všichni jsme byli tak zapálení do hledání Ježíška, že jsme si ani nevšimli, kde vlastně jsme. Přišlo mi, že je ten les nekonečný a že chodíme pořád dokola. Rozhlédl jsem se. Najednou mi došlo, že jsme jako **mravenci** v obřím mraveništi. Ztratili jsme se. Snažili jsme se zachovat klid. Vtom kamarád objevil takovou malou chaloupku, do které vedl žebřík, protože byla docela vysoko. Všichni jsme se nahlas zaradovali: „Juhů, Ježíšek!“ Ale z chaloupky se ozval našťvaný hlas: „Sakra! Kdo to je?“ Vylezl pán v zeleném a v ruce držel pušku. To asi nebude Ježíšek, napadlo nás. Když jsme se přiblížili, docvaklo nám, že je to **myslivec** a právě jsme mu vyplašili zvěř. **Omluvili** jsme se mu a řekli, že jsme se ztratili. Byl sice rozzlobený, ale když viděl čtyři malé kluky, zlost ho přešla. Pomohl nám dostat se ven z lesa a doteď si pamatuju, jak nám řekl: „Příště nechodte tak hluboko do lesa, abych si vás nespletl se srnkama!“

Matyáš Říha, 2. G

Pozvánka:

